

Фикҳ 173-дарс. Набий алайҳиссаломнинг намоз ўқишлари

20:00 / 17.02.2022 5384

عَكَرَ إِذَا «: لَأَقَمَ لِسَ وَهَيْلَعُ هَلْ لَأِ صَيَّبَنَّ لِنَع ، هُنَّ عُهُلْ لَأِ يَضْرَهُ لَلْ دَبْعَ نَع
لَلَدَّوْ ، هُعُوكُرَّ مَتَدَقْفِ تَارْمَثَا لَثِ ، مِطْعَلِ يَبْرَنَ أَحْبُسْ : هُعُوكُرَّ يَفَلْ أَقْفِ مَكُدْحَ
مَتَدَقْفِ تَارْمَثَا لَثِ ، يَلْعَالِ يَبْرَنَ أَحْبُسْ : هُدُوجُسْ يَفَلْ أَقْفِ دَجَسَ إِذِوْ ، هَانْدَا
دُوَادُ وَبَأُوْ يِذْمَرَّتْ لَأِ هَاوْر . «هَانْدَا كَلَدَّوْ ، هُدُوجُسْ

Абдуллоҳ розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Қачон бирингиз рукуъ қилса-ю, сўнгра рукуъсида «Субҳана Роббиял-Азийм», деб уч марта айтса, батаҳқиқ, рукуъси батамом бўлади. Бу энг озидир.

Баро ибн Озиб розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон намозни бошлашга такбир айтсалар, икки қўлларини қулоқларининг юмшоқ жойларигача кўтарар, сўнгра уни қайтармас эдилар».

Абу Довуд ривоят қилган.

Буюк саҳобий Абдуллоҳ ибн Зубайр бир кишининг рукуъга кетаётганда ва ундан тураётганда икки қўлини кўтараётганини кўриб қолиб, унга: «Бундай қилма, бу иш Пайғамбар соллаллоҳу алайҳи васаллам олдин қилиб, кейин тарк этган нарса», деганлар.

يَفُالْهِدْيَ دِي غُفْرِي نُنْ كَيْ مَلَفَ رَمْعُ نَبَا فَلَخُ تُتَيِّ لَص : لَأَقْدِيدُهُ جُمُ نَعْيُ وَاحٍ طَلَا يَوْر
ةَالَّصَلَا نِمَ لَوَالْةَرِي بَكَّت

Таҳовий Мужоҳиддан шундай ривоят қилади:

«Мен Ибн Умар розияллоҳу анҳунинг орқасида намоз ўқиганман, у киши биринчи такбирдан бошқа жойда икки қўлини кўтармас эди».

Шунингдек, Али ибн Абу Толиб розияллоҳу анҳу ҳам ўзлари икки қўлни кўтариш ҳақида ҳадис ривоят қилган бўлсалар-да, намозда қўлларини кўтармас эканлар.

Кейин такбир айтиб, саждага йиқилади. Олдин икки тиззасини, кейин бармоқларини жуфтлаган ҳолда икки қўлини қўяди.

إِذَا مَلَسَ وَهَيْلَعُ هَلَلَا لَصُ يَبْنَلَا نَأَك : لَأَقْدِيدُهُ نَعْيُ هَلَلَا يَضَرُّ جُحُ نَبَلَا لَوَالْةَرِي
بَأَخْصَا هَاوْرُهُ يَتَبَكَّرَلْبَقْدُهُ دِي غُفْرِي نُنْ كَيْ مَلَفَ رَمْعُ نَبَا فَلَخُ تُتَيِّ لَص : لَأَقْدِيدُهُ جُمُ نَعْيُ وَاحٍ طَلَا يَوْر
ةَالَّصَلَا نِمَ لَوَالْةَرِي بَكَّت

Воил ибн Ҳужр розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон сажда қилсалар, икки тиззаларини икки қўлларидан олдин қўяр эдилар. Қачон турсалар, икки қўлларини икки тиззаларидан олдин кўтарар эдилар».

«Сунан» эгалари ривоят қилишган.

Кейин чиғаноқларини керган ва қорнини икки сонидан ажратган ва оёқ бармоқларини қиблага қаратган ҳолда икки қўлининг орасига бошини қўяди.

دَجَسَ إِذِ الْمَسْجِدِ وَهِيَ لَعْلَعُ الْجَلِيلِ صُيَّبَ نَلَا نَاكَ : تَلَاقُ أَهْوَ عُلْ لَلِ يَضَرَّ عَنُومِ مَنَعُ
مُسْمُ هَاوَرُ : تَرْمَلْ هِيَ دِي نِي ب رُمَت نَأْ هَمَّ هَبْ تَأْشَ وَلِ يَحَ يَفَاجُ

Маймуна розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам қачон сажда қилсалар, қўлларини кериб, орани очиб қўяр эдилар. Агар қўзи ўтмоқчи бўлса, икки қўллари орасидан ўта оларди».

Имом Муслим ривоят қилган.

«Кифоя» китобининг биринчи жузи асосида тайёрланди